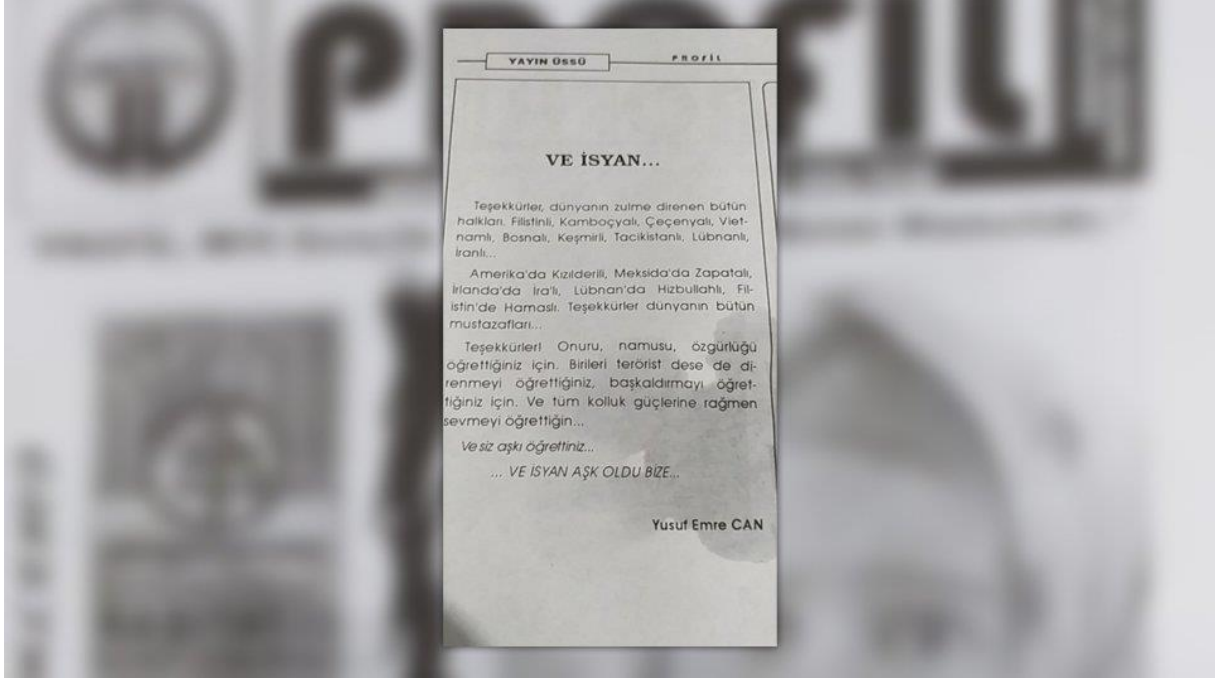

VE İSYAN

CYRANO DE BERGERAC

(Üstün BOL)

'Teşekkürler dünyanın zulme direnen bütün halkları.

Filistinli, Kamboçyalı, Çeçenyalı, Vietnamlı, Bosnalı, Keşmirli,

Tacikistanlı, Lübnanlı, İranlı...

Amerikada Kızılderili, Meksikada Zapatalı.

İrlandada İRA'lı, Lübnanda HİZBULLAH'lı, Filistinde HAMAS'lı.

Teşekkürler dünyanın bütün mustazafları...

Teşekkürler!

Onuru, namusu, özgürlüğü öğrettiğiniz için.

Birileri 'terörist' dese de direnmeyi öğrettiğiniz,

başkaldırmayı öğrettiğiniz için...

Ve tüm kolluk güçlerine rağmen sevmeyi öğrettiğiniz için...

Ve siz aşkı öğrettiniz,

Ve isyan aşk oldu bize.' (Profil -1996)

1996 yılında Trabzonda üniversite öğrencisi iken, Milli Gençlik Vakfı Üniversite birimi adına çıkardığımız Mühendislik Mimarlık Fakültesi bülteni PROFİL'in editör yazısı bu.

O günden bugüne hiç değişmeyen bir makus talihin çocuklarıyız.

Makus talihi suçlamak da içimizi rahatlatıyordur belki.

HAMAS'ın HİZBULLAH'ın, İRA'nın tehlikeli görüldüğü, isimlerini andığınızda suçlanabileceğiniz zamanlardı.

Üzerinden 27 yıl geçtikten sonra gençlik heyecanıyla yazdığım satırlara ne eklemek isterdim diye düşündüm.

Ya da çıkarmak istediğim birkaç kelime olur mu?

Birkaç yazım hatası, abartılı bir üç nokta ve küçük-büyük harf kullanımı dışında içeriğine zerre dokunmazdım.

Artık kaçınıcı olduğunu bilmediğim 'Siyonist Yahudi' saldırılarından birinin ertesinde yazmışım.

Bugün de azgın ve vahşi bir sürünün saldırısı altında Gazze ve Filistin!

Egemenlerin yazılı, sosyal ve görsel medyaya hükmettiği, sosyal medyada gerçeklerin kolayca sansürlenebildiği bir çağda, düşmanın argümanlarına karşı özgün argümanlar geliştirmeyi önermenin çok erken olduğu zamanlardı.

Antisemit suçlaması bu kadar yaygın değildi mesela.

Ağzınızı açtığınızda, Yahudi'nin y'sini söylediğinizde antisemitlikle suçlanamıyordunuz, iletişim bu kadar gelişmiş ve hızlanmış değildi çünkü!

Ya da sosyal medya denen çukur, gerçekleri söylediğinizde sizi 'şiddet ve taciz' suçlamasıyla engelleyemiyordu.

Kendi dar ve kısıtlı mecralarınızda sadece sizin duyabileceğiniz bir ses tonuyla 'Kahrolsun emperyalizm' diyebiliyordunuz sadece.

Aradan geçen bunca yıldan sonra egemenlerin dünyasında değişen pek bir şey yok! Gücümüzün yetmediği alanlar için iddialı çıkışlar yapamayabiliriz belki, ama işe kendi argümanlarımızı kullanmayı deneyerek başlayabiliriz.

'Müslüman Terörist', 'Müslüman Katil', 'Müslüman Cani' demenin serbest olduğu ancak 'Yahudi' kelimesinin önüne olumsuz tek bir kelime ekleyemediğimiz bir dünyada,

antisemitizm suçlamasıyla korkutulduğumuz, sürekli alttan almaya zorlandığımız bir mecrada; çekinik, ürkek tavırlarımızdan vazgeçerek başlayabiliriz işe.

‘İsrail yanlış yapıyor ama HAMAS’ı da kınıyorum yaneee’ gibi ezikliklerin; ‘Çocuklar ölmesin, siviller korunsun, hastaneler vurulmasın’ diye başlayan insancıl numaraların; ‘Ama HAMAS da hastanelerin altında ofis açıyormuş’ diye devam eden tarafsızlık ayaklarının; ‘Ayy, kınıyorum, ne kadar üzücü, birkaç gün starbucks’a gitmeyelim ayol!’ gibi çığlıkların de vicdanını rahatlatmak için kelime oyunları yapanların da canı cehenneme!

‘Hayır, biz antisemit değiliz, Kur’an bunu yasaklar’, ‘İslam şöyle hoşgörülü bir din’, ‘Müslümanlar şöyle iyi insanlar’, ‘İslam bir barış’ dini gibi gereksiz savunmalardan

vazgeçmek; özgüvenle, sözümüzü sakınmadan, kınayıcıların kınamasından çekinmeden olduğumuz gibi olmalıyız.

Bundan sonra kendi adıma, İslam'ı ve Müslümanları her cümlesinde aşağılayan Siyonist Yahudilere karşı, bütün paylaşımlarımda 'Terörist Yahudi', 'Siyonist Yahudi', 'Katil Yahudi', 'Hırsız Yahudi', 'İşgalci Yahudi' tanımlamalarını kullanacağım. Sezai Karakoç'un 'EY YAHUDİ' şiirine selam çakarak (Diriliş -1969). Ne zamanki düşman üslubunu değiştirirse ben de toptancı tanımlamalardan vazgeçeceğim. Kimseye insanlık öğretmek, kimseye ders vermek zorunda değilim!

Hele hele suçluyu antisemitizm zırhının arkasına saklamaya çalışan küçük beyinlileri dikkate alacak ve bu numaraları yiyecek hiç değilim.

Dünya barışı gibi yuvarlak şeylere inanmıyorum ve itibar etmiyorum. Huntington'ı sevmemekle birlikte 'Medeniyetler Çatışması' tezine kendi tarafımızdan katılıyorum. Üstelik bu durum Siyonist Yahudi'nin son saldırısı ile ilgili değil.

2006 ya da 2007 olmalı Avukat Bülent Deniz'le bir Tüketici Konseyi sonrasında konuşmuştuk Medeniyetler Çatışması tezini. Huntington'ın bolca tartışıldığı zamanlardı. Şöyle söylemişim: 'Müslümanların izzet ve şerefi bu kadar çiğnenmişken, bunca tecavüz, cinayet ve işgal yaşanmışken hadi dünya barışı için öpüşüp barışalım diyerek bu meseleyi çözemeyiz.

Bu mesele ancak yaşananların bedeli ödetildikten sonra sulha erebilir'. Bülent Deniz'le neredeyse kelimesi kelimesine aynı şeylerdi düşündüklerimiz. Üçüncü dünya savaşından ya da medeniyetler savaşından korkması gereken biz değiliz. Yeterince bedel ödemiş insanlar olarak yeterince bedel ödetmekten niye çekinelim!

Sevmeyi de öğrenmişiz, aşkı da öğrenmişiz, isyanı da öğrenmişiz. 'Katliamlar ne kötü be birader' (İsmet Özel- Dişlerimiz Arasındaki Ceset) deriz icabında, düşmanımız gibi!

Korkması gereken niye biz olalım?